

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכה עמוד א'

הכהן שהוא בחינת הימין נתמנה לברך העם

אמר רבי יוסי, בוא וראה, צד בחינת הימין עומד תמיד, לקיום כל העולם, ולהאירו ולברכו, ולפיכך הכהן שהוא מצד בחינת הימין, מוכן תמיד לברך העם, שהרי מצד בחינת הימין באות כל ברכות העולם, והכהן נוטל בראש, ועל כן הוא נתמנה לברך למעלה ולמטה.

השכינה שורה על הכהן בשעה שנושא כפיו ונשפע שפע רב

בוא וראה, בשעה שהכהן נושא כפיו לברך את העם, אז השכינה באה ושורה עליו וממלאה את ידיו, יד הימנית יגביה למעלה מיד השמאלית, בשביל להעלות בחינת הימין שיתגבר על השמאל, ואז כל המדרגות שעליהן מורה פרישת ידיו, מתברכות כולן ממקור הכל, מקור הבאר מי הוא, זו המדרגה הנקראת צדיק^[כג], ומקור הכל זהו עולם הבא, שהוא מקור העליון, שכל הפנים מאירים משם, שהרי הוא המעיין והמקור של הכל, וכל המאורות והנרות משם נדלקים^[כד].

כדמיון זה, המקור והמעין של הבאר, כל אותן המאורות שלמטה, כולם נוארים ומתמלאים בהארות ממנו, וזה קיים לעומת זה, ולפיכך בשעה שהכהן נושא כפיו ומתחיל לברך את העם, אז נשפע ברכות עליונות ממקור העליון להדליק המאורות, ומאירים כל הפנים, וכנסת ישראל מתעטרת בעטרות עליונות, וכל אותן הברכות נשפעות ונמשכות מלמעלה למטה.

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ג עמוד א'

המלאך אוריאל נראה בשלהבת על המזבח

וַיִּתְצָא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה, אמר רבי יהודה, זה אוריאל שנתראה בשלהבת האש שעל המזבח, כאריה גדול רובץ על הקרבן, ואז היתה שמחה בכל, שהרי נתקבל הקרבן ברצון, כמו שכתוב: **"וַיֵּרָא כְבוֹד ה' אֶל כָּל הָעָם"**.

זיו הזוהר

הארת השפע הבאה מספירת חכמה, ומשם מתחלקת השפע להספירות והעולמות העליונים, ומן מדת המלכות מתחלקת השפע לכל מה שלמטה ממנה.

כב. מדת המלכות נקראת באר, ומקור הבאר זו מדת יסוד צדיק, המעביר אליה השפע, מעולמות העליונים. **כג.** עולם הבא, היינו עולם הבינה, ונקרא מקור הכל, כי שם התגלות ראשונה, של

זוהר חלק ג' פרשת צו דף ל"ב עמוד ב'

כשראו זאת נפל פחד עליהם ושבו בתשובה

והרי אמרו שכאשר עלה ונתראה על המזבח אוריאל כדמות אריה אחד תקיף רובץ על טרפו, והיו רואים הכהנים וישראל ושמחו, שהיו יודעים שהקרבת נתקבל ברצון לפני המלך הקדוש, ואש אחר עליון קדוש היה יורד לנגד אש התחתון, אז נפל פחד על האדם ונזדעזע לפני רבונו, והיה חוזר בתשובה שלמה.

ה' אמר לאוריאל לך וקבל המתנה שבני מקריבים לפני

משל למלך ששלחו לו מתנה, והוטבה לפניו, אמר לעבדו לך וקבל מתנה זו שהביאו לי, כך אמר הקדוש ברוך הוא לאוריאל, לך וקבל המתנה שבני מקריבים לפני.

הרבה שמחה היה כאשר הקריבו הקרבן כראוי

הרבה שמחה היתה נמצאת בכל, הרבה המתקות בכל היה נמצא, כאשר הכהן והלויים וזה שהקריב הקרבן, היו מכוונים להקריב הקרבן כראוי, ביחוד שלם.

אם לא היה כראוי היו רואים כלב חצוף על הקרבן

וכאשר ישראל לא נמצאו זכאים, או זה שהקריב הקרבן לא הקריב כראוי, ולא נתקבל קרבנו, היו רואים שאין העשן עולה בדרך מישור, ויקם רוח אחד מן הנקב שבצד צפון, ונכנס על המזבח, והיו רואים דמות כלב חצוף אחד רובץ על הקרבן, אז היו יודעים שלא נתקבל ברצון זה הקרבן.

משל למלך שכשרואה מתנה שלא כראוי אומר לתיתו לכלב

משל למלך ששלחו לו מתנה, ראה אותו המלך שאין הוא כדאי להקריב לפניו, אמר המלך, קחו מתנה זו ותנו אותה לכלב, שאין הוא כדאי ליכנס לפני, כך בשעה שהקרבן נקרב, ולא נתקבל ברצון, המתנה נמסרה לכלב, ולפיכך היו רואים דמות כלב על גבי המזבח.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף ל"ז עמוד א'

בני אהרן קשרו את כל הספירות והשאירו את המלכות בחוץ

"וַיִּקְחוּ בְנֵי אֶהֱרֹן נֶדֶב וְאָבִיחֻוּא אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וּגְוִי", אמר רבי אלעזר, למדנו שביום ההוא שמחתה של כנסת ישראל היתה, להתקשר בקשר האמונה, עם כל הקשרים הקדושים^[כז], שהרי הקטרת מקשרת הכל כאחד, ולפיכך נקראת קטרת, והם באו והקשירו כל אותן אחרים באחד, והניחו אותה מבחוץ, שלא קשרוה עמהם, והקשירו מדרגה אחרת^[כח], ולפיכך נזוהרו הכהנים אחר כך על זה, שכתוב: "בְּזֹאת יָבֵא אֶהֱרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ".

בכמה אופנים ערבבו את השמחה

ובכמה אופנים ערבבו שמחתה של כנסת ישראל, אחד שלא נשאו נשים, ולא היו ראוים להקריב, שיתברכו העולמות על ידם, ועוד שלא היתה השעה ראויה לכך^[כט], ועוד שדחקו את השעה, ועוד שהרי מקודם לזה יצא משפט עונשם^[ל].

זיו הזוהר

כד. פירוש, עם כל הספירות והעולמות העליונים נקשרת מדת המלכות לקבל שפע על ידי עבודת הקטרת. הערבים. כז. בענין: "וַיִּקְחוּ אֶת הָאֵלִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ".

הוא הדין לזיו הזוהר.

”וַיִּקְרִיבוּ לְפָנַי ה' אֵשׁ זָרָה וּגוּף”, ודאי מדרגה אחרת הקשירו בקשר זה, והניחו לכנסת ישראל מבחוץ.

השכינה לא שרתה כי לא נשאו נשים

אמר לו רבי פנחס, אל תאמר שהם הניחו לה מבחוץ, אלא כנסת ישראל לא יכלה להתקשר על ידם, שהרי בכל מקום שלא נמצא זכר ונקבה, אין השכינה שורה ביניהם כלל, לפיכך הזהיר לכהנים, ואמר: **”בְּזֹאת יבא אֶהְרֶן אֶל הַקֹּדֶשׁ”**, שיהיה נמצא זכר ונקבה, ועל כן אסור לכהן ליכנס למקדש עד שישא אשה, בשביל שישתתף בהקשר של כנסת ישראל, כי זה שאינו נשוי, מניח לה לכנסת ישראל מבחוץ, והיא אינה משתתפת עמו, ועל כן היה נמצא ערבוב ביום ההוא על ידם.

יהודים חושו והינצלו

**הַיּוֹם כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כָּמֹהוּ
וְעַתָּה צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּזְחָה יִוָּשָׁע**
(ירמיה פרק ל"ד)

בעל הסולם זעק רבות על חורבן העולם הממושמש ובא. בשנות השלושים הוא התריע על כך בקול גדול (בכתביו משנת תרצ"ג-933' מצוי המשפט "כבר זעקתי על קץ העולם"). הוא התריע על השואה העומדת להתרחש על אירופה ועל הסכנה הגדולה הצפויה לעם היהודי, הוא הכריז על הצורך בלימוד ספר הזוהר בישיבות פולין, ולשם כך אף נפגש עם רבנים ואדמוורי"ם, בבקשה שייסדו סדרי לימוד בספר הזוהר בישיבותיהם, אך הם לא שיעו לבקשותיו. הוא טען כי "נותנים 20 שנה זמן מן השמיים. וכמו"כ הבד"ץ עה"ר זעקו עוד בשנת תרפ"א, ועוד הפעם בשנת תרצ"ב, שכל העולם יתאחדו ויסיימו אלף סיומי זוהר להצלת עם ישראל, וסיימו רק חלקית.

**רבנים וראשי ישיבות יקרים!
אנחנו כעת זועקים אליכם בתחנונים
לעורר את עם ישראל בלימוד הזוה"ק,
אתם ראשים של עם ישראל,
והאחריות של העם רובצת עליכם**

(שבת נה)

